

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐

ประกาศให้ใช้บังคับเมื่อพ้นตามสิบวัน
ตั้งแต่วันประกาศ
เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๐

จอมพล ถ. ชูณหะวัณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

ประกาศกระทรวงมหาดไทย

เรื่อง การจดทะเบียนพรรคการเมือง

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้รับจดทะเบียนพรรคการเมือง ตาม
พระราชบัญญัติพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๔๙๘ มีรายการดังต่อไปนี้

<u>เลขทะเบียน</u>	๑/๒๕๐๐
<u>วันรับจดทะเบียน</u>	๕ มกราคม ๒๕๐๐
<u>ชื่อพรรคการเมือง</u>	พรรคเสรีอารยเมตไตรย
<u>ที่ตั้งสำนักงานใหญ่</u>	๑๕๗ ซอยบ้านดอน ตำบลคลองตัน อำเภอพระโขนง จังหวัดพระนคร
<u>ชื่อหัวหน้าพรรคการเมือง</u>	นายเฉียบ อัมพุนันทน์
<u>ชื่อของเลขาธิการพรรคการเมือง</u>	นายโกдіต พันธโกศด
<u>กำหนดนโยบายของพรรคการเมือง</u>	

เล่ม ๑๔ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐

นโยบายของพรรคเสรีธรรมเมตไตรย

๑. สันติภาพและสงคราม

เพื่อให้สันติภาพดำรงอยู่และที่ยุติเพื่อสันติภาพถาวร พรรคนี้
คัดค้านและต่อสู้ขบวนการสงคราม สันนิบาตขบวนการสงคราม คัดค้านสนธิ
สัญญาทางทหารไม่ว่าในรูปแบบใดๆ อันเป็นการทำทลายสงคราม

๒. แนวการต่อสู้

ขจัดระบบศักดินาอันเป็นเหตุกระทำให้ชาติต้องดำดิ่งให้คู้ญยัด
ไปจากผืนแผ่นดินสยาม

ต่อสู้ตทริจักรวรรดินิยม

ต่อสู้ตทริเผด็จการ

ดำเนินการให้ได้มาซึ่งรัฐบาศของประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็น
ประชาธิปไตยของราษฎร โดยจัดตั้งรัฐบาศผสมระหว่างชนชั้นกรรมกร
ชาวนา นายทุนน้อยและนายทุนอุตสาหกรรม เพื่อที่จะได้มีเอกราช
สมบูรณ์ทั้งทางการเมือง การเศรษฐกิจและการทหาร

๓. นโยบายชาติ

ทุกชาติจะคงอยู่ด้วยกันอย่างเสมอภาค

พรรคนี้ปลูกและส่งเสริมความรักชาติอย่างร้อนแรง

เทอดทูนผลประโยชน์ของชาติเหนือสิ่งใด

เล่ม ๑๔ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐

พรรคคนเดินตามแนวทาง “ต่างนิยม” ค่อย้านความคิด “ชาตินิยม” ที่หลงชาติยกชาติตนเหนือชาติอื่น โดยคิดว่าชาติตนนั้นเป็น ^๕ เสาชาติสูง

ให้สิทธิแก่ “ชนชาติส่วนน้อย” ในการปกครองตนเองซึ่ง ^๕ ชนตรง ต่อรัฐบาลกลาง

ให้สิทธิแก่บุคคลของสัญชาติในการเลือกสัญชาติได้ตาม ^๕ สมัครใจ เมื่อบรรลุนิติภาวะ

๕. นโยบายต่างประเทศ

ประเทศเล็กหรือใหญ่จะคงอยู่ร่วมกันอย่าง ^๕ เสมอภาค

ถือนโยบายเป็นกลาง ผูกมิตรกับนานาประเทศทั่วโลกโดยถือหลัก “^๕ ปัญจศีล” คือ เคารพอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดนซึ่งกันและกัน ไม่รุกรานซึ่งกันและกัน ไม่แทรกแซงการเมืองภายในซึ่งกันและกัน ให้ประโยชน์แก่กันและคงอยู่ร่วมกันอย่าง ^๕ สันติ แม้ระบบการเมืองจะต่างกัน

ถอนตัวออกจากสนธิสัญญา ^๕ บ็องกัน ร่วมกันแห่งอาเซียมตะวันออกเฉียงใต้

สนับสนุนอนุคมการณ์แห่งสหประชาชาติ

ไม่เป็นศัตรูต่อกันต่างตัว

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐

ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวเข้าเมืองเพื่อการ กติขุติวิตตั้งคมดยาม
เพิ่มเติมชนอก เว้นแต่ถูกข่มเหงจากพวกถอยหลังเข้าคลอง เพราะได้
ต่อสู้เพื่ออุดมการณ์แห่งความเป็นธรรม เพราะได้ต่อสู้เพื่อสันติภาพ
เพราะเนื่องจากผลแห่งการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ หรือเข้ามาในฐานะ
ผู้เชี่ยวชาญเพื่อการสร้างสรตั้งคมดยาม

เพื่อจะได้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน จะได้สถาปนาการทูต
กับทุกประเทศทั่วโลก

สนับสนุนทุกประเทศทั่วโลก ให้เข้าเป็นสมาชิกในองค์การสห
ประชาชาติ

ไม่รับ "การช่วยเหลือ" จากต่างประเทศโดยการมีเงื่อนไข แต่
จะรับการช่วยเหลือจากทุกประเทศที่ปราศจากเงื่อนไข

๕. การเศรษฐกิจแห่งชาติ

ในเบื้องต้นจะดำเนินการเศรษฐกิจหลายแบบ โดยให้รัฐเป็นผู้
ดำเนินการเอง ให้เอกชนดำเนินการเอง รัฐและเอกชนร่วมกันดำเนิน
การ และแบบสหกรณ์ควบพร้อมกันไป และในที่สุดจะค่อย ๆ ปรับ
ปรุงให้เศรษฐกิจส่วนใหญ่เป็นเศรษฐกิจของรัฐโดยตลอดในขั้นปลาย

จัดการสร้างสรอุตสาหกรรมเบาและอุตสาหกรรมหนักอย่าง
เร่งรีบเพื่อ ให้มีประดิษฐผลพอใช้ ในประเทศและให้เหลือใช้ส่งไป
จำหน่ายยังต่างประเทศด้วย

ด้านการเกษตรจะได้ดำเนินการโดยวิธีสหการภายใต้วิทยาการใหม่

การพาณิชย์นั้นจะได้ทำการค้ากับนานาประเทศทั่วโลก ทุกคนมี
สิทธิที่จะเดินทางไปประเทศใด ๆ ได้โดยเสรีในการประกอบการค้าอัน
จะดำเนินการปรับปรุงที่ดินใหม่ให้ราษฎรที่ต้องการที่ดินได้มีที่ดิน
เป็นของตนเอง โดยทั่วถึง

ไม่ต้องเสรีมิวิธีการนำประเทศไปเป็นดูกัน โดยการกู้เงินจากต่าง
ประเทศ

ลดดอกเบี้ยและลดค่าเช่า

ยกเลิกระบบเรียกเงินกินเปล่า

เลิกการจำหน่ายฝิ่นโดยรัฐทันที

เลิกการจำหน่ายสลากกินแบ่งและอบายมุขทั้งปวงทันที ซึ่งจะนำ
ประชาชนไปสู่ความยากจนข้นแค้น

รัฐจะได้จัดหางานให้ราษฎรที่ว่างงานได้มีงานทำโดยทั่วถึง

ไม่ให้มีหญิงนครไต่เกณฑ์และคนขอทาน

จะได้ทำการกวาดล้างการทุจริตในวงราชการอย่างขนานใหญ่

ไม่ยอมให้ข้าราชการผู้หนึ่งผู้ใดกินสินบน ดินน้ำใจ หรือของกำนัล
อย่างเด็ดขาด

เลิกอภิสิทธิ์อย่างจริงจังไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม

๖. เสรีภาพของประชาชน

ประชาชนมีสิทธิในเสรีภาพในร่างกาย ในเคหสถาน ในทรัพย์สิน
ในความคิด ในการเขียน ในการตีพิมพ์ ในการตั้งสมาคม ใน

การถือสาร ในการชุมนุมสาธารณ ในการเดินขบวนภายในบท
บัญญัติแห่งกฎหมาย

ประชาชนมีเสรีภาพในการนับถือศาสนาหรือดลทธิใด ๆ ได้โดยเสรี

๗. การคัดสรรและวัฒนธรรม

ต่อต้านการทำลายล้างคัดสรรและวัฒนธรรม และชนบธรรม

นิยมประเพณีอันดีเลิศของชาติที่ดัดดัดเนื่องมาจากโบราณกาล

ต่อต้านการกดขี่ที่จะเอากรรมกรดงเป็นกรรมกรทาส

ต่อต้านผู้ทำลายล้างศาสนาทุกศาสนา

ต่อต้านการเอาหญิงเป็นกของกลาง

ต่อต้านการวิบริบทพยของสาธุชน

ต่อต้านดลทธิให้ดกนบถือพ่อแม่

จะดองดำรงไว้และพันพคัดสรร วัฒนธรรมและชนบธรรมนิยม
ประเพณีที่ดีเลิศของราชฎรซึ่งถูกทอดทิ้ง และจะได้จัดวางระเบียบให้
เป็นบกแผ่น อักทงใหม่การแตกเป็ดยวัฒนธรรมอันดีระหว่างประเทศ
เพื่อก้าวไปสู่การมวัฒนธรรมใหม่

๘. การทหารและการตำรวจ

จะดองสร้างกองทัพให้เข้มแข็งให้เพียงพอเพื่อบงกันการรุกราน
จากนอกประเทศ ถือว่าเป็น "ทหารของราชฎร" และจำเป็นที่จะดอง

เล่ม ๑๔ ตอนที่ ๘

ราชกิจจานุเบกษา

๒๒ มกราคม ๒๕๐๐

ให้มีการศึกษาทางการเมืองแก่ทหารและตำรวจทุกคน เพื่อมิให้หลงผิด
ไปเป็นเครื่องมือของนักการเมืองที่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือ
ส่วนคณะ

การตำรวจนั้นจะต้องบริการประชาชนโดยสุจริต โดยถือคติว่า
“ประชาชนนั้นคือพ่อแม่ของตน”

๕. การศึกษา

เร่งแก้ไขปัญหาสถานที่เรียนและปัญหาครูให้เพียงพอโดยเร็วที่สุด
รัฐเป็นผู้ดำเนินการเองโดยตลอด โดยค่อยๆ ยกเลิกโรงเรียน
ราษฎร์ดำเนินการชั่วคราวเป็นการค้าเพื่อกำไรนั้นเสีย ไม่เก็บค่าเล่า
เรียนทางชนประเภทมัธยมศึกษาชั้นมัธยมและอุดมศึกษา โดยเฉพาะชั้นอุดม
ศึกษานั้น รัฐจะได้เดยงตุนักศึกษาที่ยากจนเป็นพิเศษด้วย โดยจ่ายค่า
อาหาร ค่าตำรา ค่าเครื่องนุ่งห่ม และค่าใช้จ่ายทุกประเภทในการ
ครองชีพให้ด้วย

จึงประกาศให้ทราบ ตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติ
พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๔๙๘.

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๐๐

ศักดิ์ ไทยวัฒน์

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงมหาดไทย